indbetaling til det offentlige af de indeholdte beløb).

Bestemmelsen i stk. 2 er — fraset redaktionelle ændringer — overensstemmende med reglerne i statsskattelovens § 38, stk. 2, 3. pkt., og kommuneskattelovens § 40. Reglen er dog udformet således, at der også kan foretages subsidiær udpantning hos ægtemanden for den hustruen i henhold til § 4, stk. 2, pahvilende særskilte skat.

Det er ikke fundet rimeligt at åbne adgang for udpantning hos en indeholdelsespligtigs ægtefælle eller børn for indeholdte skattebeløb.

Til § 73.

Som tidligere omtalt antager man, at antallet af udpantnings- og lønindeholdelsesbegæringer, for så vidt angår modtagere af A-indkomst, vil blive stærkt formindsket efter overgang til en ordning med skat af den løbende indtægt. Det findes dog ikke forsvarligt at foreslå disse inddrivelsesmidler helt afskaffet, og ved denne bestemmelse foreslås reglerne i kommuneskattelovens § 42 om lønindeholdelse opretholdt med forskellige ændringer. Under en ordning med skat af den løbende indtægt vil dette inddrivelsesmiddel navnlig kunne tænkes bragt i anvendelse, hvor modtagere af A-indkomst ikke rettidigt indbetaler skyldig restskat og når sådanne skatteydere hæfter for indbetaling af manglende eller fejlagtig indeholdelse af A-skat, jfr. § 68, samt endvidere, når der er mulighed for inddrivelse af B-skatterestancer i lønindtægt.

Bestemmelsen i stk. 1 er stort set overensstemmende med bestemmelsen i kommuneskattelovens § 42, stk. 1, i hvilken der dog foreslås følgende ændringer: Medens det ifølge kommuneskatteloven er kommunalbestyrelsen, der giver pålæg om lønindeholdelse, skal pålægget ifølge forslaget gives af vedkommende skattemyndighed. Kommuneskattelovens bestemmelse om, at de indeholdte beløb skal indbetales i kommunens kasse, er udeladt, idet de nærmere regler om indbetalingen foreslås fastsat administrativt, jfr. bemærkningerne til stk. 9. Med hensyn til kommuneskattelovens bestemmelser om, hvor stor en del af lønnen, der kan kræves indeholdt, og om arbejdsgivernes ansvar henvises til stk. 3 og stk. 10. De øvrige ændringer er redaktionelle.

Ifølge stk. 2 skal lønindeholdelse også kunne begæres for restancer af skattebeløb, som nogen har været pligtig at indeholde i medfør af stk. 1 samt forslagets §§ 45 og 48.

I stk. 3 præciseres, at indeholdelse i henhold til stk. 1 og 2 skal foretages, selvom lønudbetalingen også er genstand for skatteindeholdelse i henhold til forslagets §§ 45 og 48. Der gives endvidere en regel om, hvor meget der må indeholdes af hver enkelt lønudbetaling. De gældende regler herom findes i kommuneskattelovens § 42, stk. 1, 3. og 4. pkt., hvorefter der hos skatteydere, der ved beregningen af skat til staten stilles som familieforsørgere, højst kan tilbageholdes 25 pct. og hos andre skatteydere højst 40 pct. af den skatteyderen tilkommende lønning eller provision. Da den skattemæssige sondring mellem forsørgere og ikke-forsørgere er foreslået afskaffet og erstattet af personfradrag (jfr. forslagets § 36), foreslås det, at man ved fastsættelsen af maksimum for den samlede indeholdelse lægger vægt på, om lønmodtageren har ægtefælle eller børn, med hvilke han sambeskattes; i så fald kan den samlede indeholdelse ifølge forslaget højst udgøre 30 pct. af lønudbetalingen, medens der i andre tilfælde ialt kan indeholdes indtil 45 pct. af lønudbetalingen. Da indeholdelse i henhold til nærværende paragraf skal ske samtidig med den almindelige indeholdelse af A-skat, er det fundet nødvendigt at forhøje de gældende procenter i kommuneskattelovens § 42, hvis indeholdelse efter nærværende paragraf skal have praktisk betydning som inddrivelsesmiddel; de foreslåede procenter er fastsat under hensyn hertil og til, at der bør levnes lønmodtageren et passende beløb til bestridelse af leveomkostninger o. s. v.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til kommuneskattelovens § 42, stk. 4. Der er dog ikke fundet grund til at opretholde kommuneskattelovens særlige begrænsning af indeholdelsesprocenten ved indeholdelse i henhold til denne bestemmelse, jfr. herved bemærkningerne til stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til kommuneskattelovens § 42, stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 6 svarer til kommuneskattelovens § 42, stk. 1, næstsidste pkt.

Bestemmelsen i stk. 7 svarer til reglen i kommuneskattelovens § 42, stk. 3. De foretagne ændringer er hovedsagelig redaktionelle.

Med hensyn til bestemmelsen i stk. 8 henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 45.

Da indeholdelse i henhold til denne bestemmelse formentlig vil forekomme forholdsvis sjældent, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at optage regler om indbetaling og afregning af de indeholdte beløb i selve loven, og i stk. 9 foreslås det derfor, at finansministeren bemyndiges til at give disse regler.

Ifølge bestemmelsen i stk. 10 skal en række straffe- og kontrolbestemmelser vedrørende de ordinære indeholdelser af A-skat finde tilsvarende anvendelse med hensyn til de i nærværende bestemmelse omhandlede forhold.